

In the Space of Not Many Years

By Elder David A. Bednar
Of the Quorum of the Twelve Apostles

În timp de numai câțiva ani

Vârstnicul David A. Bednar
din Cvorumul celor Doisprezece Apostoli

October 2024 general conference

If we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us.

My beloved brothers and sisters, sitting on the stand today, I have watched this Conference Center fill up three times, for the first time since COVID. You are devoted disciples of Jesus Christ who are eager to learn. I commend you for your faithfulness. And I love you.

Ezra Taft Benson served as the President of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints from November 1985 until May 1994. I was 33 years old when President Benson became the President of the Church and 42 when he passed away. And his teachings and testimony influenced me in profound and powerful ways.

One of the hallmarks of President Benson's ministry was his focus upon the purpose and importance of the Book of Mormon. He emphasized repeatedly that "the Book of Mormon is the keystone of our religion—the keystone of our testimony, the keystone of our doctrine, and the keystone in the witness of our Lord and Savior." He also often emphasized teachings and warnings about the sin of pride found in this latter-day testament of Jesus Christ.

A particular teaching by President Benson greatly impacted me and continues to influence my study of the Book of Mormon. He said:

"The Book of Mormon ... was written for our day. The Nephites never had the book; nei-

Dacă nu suntem credincioși și supuși, putem transforma binecuvântarea de prosperitate dată de Dumnezeu într-un blestem al mândriei care ne abate și ne distrage.

Preaiubiții mei frați și preaiubitele mele surori, stând în prezidiu astăzi, am văzut acest Centru de conferințe umplându-se de trei ori, pentru prima dată după COVID. Sunteți ucenici devotați ai lui Isus Hristos care sunt dornici să învețe. Vă felicit pentru credincioșia dumneavoastră! Și vă iubesc!

Ezra Taft Benson a slujit în calitate de președinte al Bisericii lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă din noiembrie 1985 până în mai 1994. Aveam 33 de ani când președintele Benson a devenit președintele Bisericii și 42 de ani când a decedat. Învățăturile și mărturia sa au avut asupra mea efecte profunde și puternice.

Una dintre caracteristicile slujirii președintelui Benson a fost concentrarea lui asupra scopului și importanței Cărții lui Mormon. El a subliniat în repetate rânduri că volumul de scripturi „Cartea lui Mormon este cheia de boltă a religiei noastre – cheia de boltă a mărturiei noastre, cheia de boltă a doctrinei noastre și cheia de boltă în mărturia despre Domnul și Salvatorul nostru”. De asemenea, el a subliniat adesea învățăturile și avertizările despre păcatul reprezentat de mândrie, care se găsesc în acest testament din zilele din urmă al lui Isus Hristos.

O învățătură anume a președintelui Benson a avut o influență deosebită asupra mea și continuă să aibă influență asupra studiului meu din Cartea lui Mormon. El a spus:

„Cartea lui Mormon... a fost scrisă pentru zilele noastre. Nefiții nu au avut niciodată cartea,

ther did the Lamanites of ancient times. It was meant for us. Mormon wrote near the end of the Nephite civilization. Under the inspiration of God, who sees all things from the beginning, [Mormon] abridged centuries of records, choosing the stories, speeches, and events that would be most helpful to us.”

President Benson continued: “Each of the major writers of the Book of Mormon testified that he wrote for future generations. ... If they saw our day, and chose those things which would be of greatest worth to us, is not that how we should study the Book of Mormon? We should constantly ask ourselves, ‘Why did the Lord inspire Mormon ... to include [this account] in his record? What lesson can I learn from [this admonition] to help me live in this day and age?’”

President Benson’s statements help us to understand that the Book of Mormon is not primarily a historical record that looks to the past. Rather, this volume of scripture looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for the circumstances and challenges of our day. Hence, the Book of Mormon is a book about our future and the times in which we do now and will yet live.

I pray for the assistance of the Holy Ghost as we now consider relevant lessons for us today from the book of Helaman in the Book of Mormon.

The Nephites and the Lamanites

The record of Helaman and his sons describes a people who were anticipating the birth of Jesus Christ. The half century recounted in the scriptural record highlights the conversion and righteousness of the Lamanites and the wickedness, apostasy, and abominations of the Nephites.

A series of comparisons and contrasts between the Nephites and Lamanites from this ancient record are most instructive for us today.

“The Lamanites had become, the more part of them, a righteous people, insomuch that their righteousness did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.

“[And] there were many of the Nephites who had become hardened and impenitent and grossly wicked, insomuch that they did reject the word

nici lamaniții din timpurile străvechi. Ea [ne-a fost] destinată nouă. Mormon a scris aproape de sfârșitul civilizației nefite. Sub inspirația lui Dumnezeu, care vede toate lucrurile de la început, [Mormon] a prescurtat cronici de sute de ani alegând povestirile, cuvântările și evenimentele care urmau să ne fie de cel mai mare ajutor”.

Președintele Benson a continuat: „Fiecare dintre scriitorii importanți din Cartea lui Mormon a mărturisit că el scria pentru generațiile viitoare... Dacă ei au văzut zilele noastre și au ales acele lucruri care urmau să fie de cea mai mare valoare pentru noi, nu așa ar trebui noi să studiem Cartea lui Mormon? Trebuie să ne întrebăm constant: «De ce l-a inspirat Domnul pe Mormon... să includă [această relatare] în cronica lui? Ce lecție pot să învăț din [această avertizare] care să mă ajute să trăiesc în aceste zile și în această epocă?»”.

Afirmațiile președintelui Benson ne ajută să înțelegem că volumul de scripturi Cartea lui Mormon nu este doar o cronică istorică ce privește trecutul. Mai degrabă, acest volum de scripturi privește viitorul și conține principii, avertizări și lecții importante menite pentru circumstanțele și încercările zilelor noastre. Așadar, Cartea lui Mormon este o carte despre viitorul nostru și despre timpurile în care trăim acum și în care vom mai trăi.

Mă rog să am parte de ajutorul Duhului Sfânt în timp ce analizăm acum lecții relevante pentru noi astăzi din cartea lui Helaman din Cartea lui Mormon.

Nefiții și lamaniții

Cronica lui Helaman și a fiilor lui descrie un popor care aștepta nașterea lui Isus Hristos. Jumătatea de secol relatată în cronica scripturală evidențiază convertirea și neprihănirea lamaniților și ticăloșia, apostazia și lucrurile abominabile ale nefiților.

O serie de comparații și antiteze între nefiții și lamaniții din această cronică străveche sunt pline de învățăminte pentru noi astăzi.

„Lamaniții, cea mai mare parte dintre ei, au devenit un popor drept, într-atât, încât dreptatea lor era mai mare decât aceea a nefiților, datorită credinței lor ferme și neclintite.

[Și], erau mulți dintre nefiți care deveniseră duri și fără pocăință și foarte ticăloși, într-atât, încât ei au respins cuvântul lui Dumnezeu și toa-

of God and all the preaching and prophesying which did come among them.”

“And thus we see that the Nephites did begin to dwindle in unbelief, and grow in wickedness and abominations, while the Lamanites began to grow exceedingly in the knowledge of their God; yea, they did begin to keep his statutes and commandments, and to walk in truth and uprightness before him.

“And thus we see that the Spirit of the Lord began to withdraw from the Nephites, because of the wickedness and the hardness of their hearts.

“And thus we see that the Lord began to pour out his Spirit upon the Lamanites, because of their easiness and willingness to believe in his words.”

Perhaps the most stunning and sobering aspect of this decline into apostasy by the Nephites is the fact that “all these iniquities did come unto them in the space of not many years.”

The Nephites Turned Away from God

How could a once-righteous people become hardened and wicked in such a short period of time? How could people so quickly forget the God who had blessed them so abundantly?

In a powerful and profound way, the negative example of the Nephites is instructive for us today.

“Pride ... began to enter ... into the hearts of the people who professed to belong to the church of God ... because of their exceedingly great riches and their prosperity in the land.”

“[They] set [their] hearts upon the riches and the vain things of this world” “because of that pride which [they] ... suffered to enter [into their] hearts, which ... lifted [them] up beyond that which is good because of [their] exceedingly great riches!”

Ancient voices from the dust plead with us today to learn this everlasting lesson: prosperity, possessions, and ease constitute a potent mixture that can lead even the righteous to drink the spiritual poison of pride.

Allowing pride to enter into our hearts can cause us to mock that which is sacred; disbelieve in the spirit of prophecy and revelation; trample under our feet the commandments of God; deny the word of God; cast out, mock, and revile

te predicile și profețiile care veniseră printre ei.”

„Și astfel, noi vedem că nefiții au început să rățăcească în necredință și să crească în ticăloșie și în lucruri abominabile, în timp ce lamaniții au început să se întărească nespun de mult în cunoașterea Dumnezeului lor; da, ei au început să țină legile și poruncile Lui și să pășească în adevăr și în dreptate în fața Lui.

Și astfel, noi vedem că Spiritul Domnului a început să se retragă de la nefiți, din cauza ticăloșiei și a împietririi inimilor lor.

Și astfel, noi vedem că Domnul a început să-Și verse Spiritul Său peste lamaniți, datorită ușurinței lor și a dorinței lor de a crede în cuvintele Lui.”

Poate că aspectul cel mai uimitor și care ne dă de gândit al acestui declin al nefiților către apostazie este faptul că „toate aceste nedreptăți li s-au întâmplat lor în timp de numai câțiva ani”.

Nefiții s-au îndepărtat de Dumnezeu

Cum a putut un popor cândva neprihănit să devină unul cu inima împietrită și ticălos într-o perioadă atât de scurtă? Cum au putut oamenii să-L uite atât de repede pe Dumnezeu care îi binecuvântase atât de mult?

Într-un mod puternic și profund, exemplul negativ al nefiților este plin de învățăminte pentru noi astăzi.

„[Mândria]... a început să pătrundă... în inimile oamenilor care pretindeau cum că aparțineau de Biserica lui Dumnezeu... din cauza bogățiilor lor nespun de mari și a prosperității lor în țară.”

„[Ei și-au] îndreptat inimile către [bogățiile] și către lucrurile deșarte ale acestei lumi” „din cauza acelei mândrii pe care [ei au lăsat-o] să intre în inimile [lor], care [i-a] ridicat dincolo de ceea ce este bun, din cauza bogățiilor [lor] foarte mari!”

Glasuri din vechime care strigă din țărână ne imploră astăzi să învățăm această lecție nepieritoare: prosperitatea, posesiunile și ușurința constituie o combinație puternică ce îi poate face chiar și pe cei neprihăniți să bea otrava spirituală reprezentată de mândrie.

Faptul de a permite mândriei să ne pătrundă în inimă ne poate face să ne batem joc de ceea ce este sacru; să nu credem în spiritul profeției și al revelației; să călcăm în picioare poruncile lui Dumnezeu; să tăgăduim cuvântul lui Dumne-

against the prophets; and forget the Lord our God and “not desire that the Lord [our] God, who hath created [us], should rule and reign over [us].”

Therefore, if we are not faithful and obedient, we can transform the God-given blessing of prosperity into a prideful curse that diverts and distracts us from eternal truths and vital spiritual priorities. We always must be on guard against a pride-induced and exaggerated sense of self-importance, a misguided evaluation of our own self-sufficiency, and seeking self instead of serving others.

As we pridefully focus upon ourselves, we also are afflicted with spiritual blindness and miss much, most, or perhaps all that is occurring within and around us. We cannot look to and focus upon Jesus Christ as the “mark” if we only see ourselves.

Such spiritual blindness also can cause us to turn out of the way of righteousness, fall away into forbidden paths, and become lost. As we blindly “turn unto [our] own ways” and follow destructive detours, we are inclined to lean upon our own understanding, boast in our own strength, and depend upon our own wisdom.

Samuel the Lamanite succinctly summarized the turning away from God by the Nephites: “Ye have sought all the days of your lives for that which ye could not obtain; and ye have sought for happiness in doing iniquity, which thing is contrary to the nature of that righteousness which is in our great and Eternal Head.”

The prophet Mormon observed, “The more part of the people [remained] in their pride and wickedness, and the lesser part [walked] more circumspectly before God.”

The Lamanites Turned to God

In the Book of Helaman, the increasing righteousness of the Lamanites provides a stark contrast to the rapid spiritual decline of the Nephites.

The Lamanites turned to God and were brought to a knowledge of the truth by believing the teachings in the holy scriptures and of prophets, exercising faith in the Lord Jesus Christ, re-

zeu; să alungăm, să ne batem joc și să ne ridicăm împotriva profeților; să-L uităm pe Domnul, Dumnezeu nostru și „să nu [dorim] ca Domnul, Dumnezeu [nostru], care [ne-a făcut pe noi], să domnească și să împărățească asupra [noastră]”.

Prin urmare, dacă nu suntem credincioși și supuși, putem transforma binecuvântarea de prosperitate dată de Dumnezeu într-un blestem al mândriei care ne abate și ne distrage de la adevărurile eterne și prioritățile spirituale vitale. Trebuie să fim mereu în gardă împotriva sentimentului exagerat de importanță de sine indus de mândrie, a evaluării greșite a propriei noastre capacități de a ne asigura tot ce avem nevoie și a căutării valorificării de sine în loc de a le sluji altora.

Pe măsură ce ne concentrăm cu mândrie asupra noastră, suntem, de asemenea, afectați de orbire spirituală și pierdem mult, majoritatea sau poate tot ceea ce se întâmplă în noi și în jurul nostru. Nu putem să privim către Isus Hristos și să ne concentrăm asupra Sa ca fiind „[limita]”, dacă ne vedem doar pe noi înșine.

O astfel de orbire spirituală ne poate face, de asemenea, să ne îndepărtăm de calea neprihănirii, să pornim pe căi nepermise și să ne pierdem. Pe măsură ce ne „[întoarcem orbește] către [căile noastre] proprii” și urmărim ocolișuri distructive, suntem înclinați să ne bazuim pe propria înțelegere, să ne lăudăm cu propria tărie și să ne bazăm pe propria înțelepciune.

Samuel Lamanitul a rezumat succint îndepărtarea nefiților de Dumnezeu: „În toate zilele voastre ați căutat ceea ce nu puteți obține; și voi ați căutat fericire făcând nedreptate, care lucru este împotriva naturii acelei dreptăți care este în Conducătorul nostru cel Mare și Veșnic”.

Profetul Mormon a remarcat: „Cea mai mare parte a poporului [a rămas] în mândria și în ticăloșia lui, iar cea mai mică parte [a călcat] cu mai multă grijă în fața lui Dumnezeu”.

Lamaniții s-au întors către Dumnezeu

În cartea lui Helaman, neprihănirea din ce în ce mai mare a lamaniților oferă o antiteză clară declinului spiritual rapid al nefiților.

Lamaniții s-au întors către Dumnezeu și au fost aduși la cunoașterea adevărului crezând învățăturile din scripturile sfinte și ale profeților, exercitând credință în Domnul Isus Hristos,

penting of their sins, and experiencing a mighty change of heart.

“Therefore, as many as have come to this, ye know of yourselves are firm and steadfast in the faith, and in the thing wherewith they have been made free.”

“Ye should behold that the more part of [the Lamanites] are in the path of their duty, and they do walk circumspectly before God, and they do observe to keep his commandments and his statutes and his judgments. ...

“... They are striving with unwearied diligence that they may bring the remainder of their brethren to the knowledge of the truth.”

As a consequence, the “righteousness [of the Lamanites] did exceed that of the Nephites, because of their firmness and their steadiness in the faith.”

A Warning and a Promise

Moroni declared: “Behold, the Lord hath shown unto me great and marvelous things concerning that which must shortly come, at that day when these things shall come forth among you.

“Behold, I speak unto you as if ye were present, and yet ye are not. But behold, Jesus Christ hath shown you unto me, and I know your doing.”

Please remember that the Book of Mormon looks to the future and contains important principles, warnings, and lessons intended for me and you in the circumstances and challenges of our present day.

Apostasy can occur at two basic levels—institutional and individual. At the institutional level, The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints will not be lost through apostasy or taken from the earth.

The Prophet Joseph Smith proclaimed: “The Standard of Truth has been erected; no unhalloved hand can stop the work from progressing ... ; the truth of God will go forth boldly, nobly, and independent, till it has penetrated every continent, visited every clime, swept every country, and sounded in every ear, till the purposes of God shall be accomplished, and the Great Jehovah shall say the work is done.”

At the individual level, each of us must “be ware of pride, lest [we] become as the Nephites of old.”

May I suggest that if you or I believe we are sufficiently strong and stalwart to avoid the

pocăindu-se de păcatele lor și având parte de o mare schimbare în inimă.

„De aceea, toți cei care au venit la aceasta, voi știți singuri, sunt fermi și nestrămutați în credință și în lucrul prin care ei au fost făcuți liberi.”

„Voi să vedeți că cea mai mare parte dintre [lamaniți] sunt pe drumul datoriei lor; și ei [pășesc] cu grijă înaintea lui Dumnezeu; și au grijă să țină poruncile Lui și legile Lui și judecățile Lui...”

Ei se străduiesc cu o hărnicie neobosită ca să poată aduce pe ceilalți frați ai lor la cunoașterea adevărului.”

Drept urmare, „dreptatea [lamaniților] era mai mare decât aceea a nefiților, datorită credinței lor ferme și neclintite”.

O avertizare și o promisiune

Moroni a declarat: „Iată, Domnul mi-a arătat mie lucruri mari și minunate despre ceea ce va trebui să se întâmple în curând, în ziua aceea când aceste lucruri se vor întâmpla printre voi.

Iată, eu vorbesc către voi ca și cum voi ați fi prezenți; și totuși voi nu sunteți. Dar iată, Isus Hristos mi-a arătat mie, iar eu cunosc faptele voastre”.

Vă rog să vă amintiți că volumul de scripturi Cartea lui Mormon privește viitorul și conține principii, avertizări și lecții importante menite mie și dumneavoastră în circumstanțele și încercările zilelor noastre actuale.

Apostazia poate să apară la două niveluri de bază – instituțional și individual. La nivel instituțional, Biserica lui Isus Hristos a Sfinților din Zilele din Urmă nu se va pierde prin apostazie și nici nu va fi luată de pe pământ.

Profetul Joseph Smith a declarat: „Nicio mână nesfințită nu poate să oprească lucrarea din progres... adevărul lui Dumnezeu va merge înainte fără teamă, cu noblețe și liber, până când va pătrunde pe fiecare continent, va vizita fiecare regiune, va trece peste fiecare țară și va răsună în fiecare ureche, până când scopurile lui Dumnezeu vor fi realizate și Marele Iehova va spune că lucrarea este terminată”.

La nivel individual, fiecare dintre noi trebuie „[să ne ferim] de mândrie, ca nu cumva să [devenim] ca nefiții din vechime”.

Permiteți-mi să sugerez că, dacă dumneavoastră sau eu credem că suntem suficient de

arrogance of pride, then perhaps we already are suffering from this deadly spiritual disease. Simply stated, if you or I do not believe we could be afflicted with and by pride, then we are vulnerable and in spiritual danger. In the space of not many days, weeks, months, or years, we might forfeit our spiritual birthright for far less than a mess of pottage.

If, however, you or I believe we could be afflicted with and by pride, then we consistently will do the small and simple things that will protect and help us become “as a child, submissive, meek, humble, patient, full of love, willing to submit to all things which the Lord seeth fit to inflict upon [us].” “Blessed are they who humble themselves without being compelled to be humble.”

As we follow President Benson’s counsel and ask ourselves why the Lord inspired Mormon to include in his abridgment of the book of Helaman the accounts, admonitions, and warnings that he did, I promise we will discern the applicability of these teachings to the specific conditions of our individual lives and families today. As we study and ponder this inspired record, we will be blessed with eyes to see, ears to hear, minds to comprehend, and hearts to understand the lessons we should learn to “beware of pride, lest [we should] enter into temptation.”

I joyfully witness that God the Eternal Father is our Father. Jesus Christ is His Only Begotten and Beloved Son. He is our Savior. And I testify that as we walk in the meekness of the Lord’s Spirit, we will avoid and overcome pride and have peace in Him. I so witness in the sacred name of the Lord Jesus Christ, amen.

puternici și de fermi pentru a evita aroganța mândriei, atunci probabil că suferim deja de această boală spirituală mortală. Simplu spus, dacă dumneavoastră sau eu nu credem că putem suferi de mândrie, atunci suntem vulnerabili și în pericol spiritual. În timp de numai câteva zile, săptămâni, luni sau de numai câțiva ani, este posibil să renunțăm la dreptul nostru spiritual de întâi născuți pentru mult mai puțin decât o porție de ciorbă.

Dar, dacă dumneavoastră sau eu credem că putem suferi de mândrie, atunci vom face în mod consecvent lucrurile mici și simple care ne vor proteja și ajuta să devenim „ca un copil, ascultător, blând, umil, răbdător, plin de dragoste, dornic să se supună tuturor lucrurilor pe care Domnul are grijă să i le trimită”. „Binecuvântați sunt aceia care se umilesc ei înșiși fără să fie forțați să fie umili!”

Pe măsură ce urmărim sfatul președintelui Benson și ne întrebăm de ce l-a inspirat Domnul pe Mormon să includă în prescurtarea pe care el a făcut-o cărții lui Helaman relatările, îndemnurile și avertizările pe care le-a inclus, vă promit că vom discerne modul în care aceste învățături se aplică la condițiile concrete ale vieții personale și ale familiilor noastre de astăzi. Pe măsură ce studiem această cronică inspirată și cugetăm asupra ei, vom fi binecuvântați cu ochi să vedem, urechi să auzim, minți să pricepem și inimi să înțelegem lecțiile pe care trebuie să le învățăm pentru a ne „feri” de mândrie, ca nu cumva să [cădem] în ispită.”

Depun mărturie cu bucurie că Dumnezeu Tatăl Etern este Tatăl nostru. Isus Hristos este Singurul Său Născut și Preaiubitul Său Fiu. El este Salvatorul nostru. Și depun mărturie că, pe măsură ce umblăm în umilința ce vine din Spiritul Domnului, vom evita și birui mândria și vom avea pace în El. Depun astfel mărturie în numele sacru al Domnului Isus Hristos, amin.